

கண்ணதாசன் - பட்டுக்கோட்டையார் படைப்புகளில் படைப்பாளுமை
கி. மோகனாம்பிகை அரசு அ. *

அ தமிழ்த்துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-12, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Creativity in the works of Kannadasan and Pattukkottaiyar

K. Mohanambihai Arasu ^{a,*}

^a Department of Tamil, Vellalar College for Women, Erode-638012, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

ranimohanaphd@gmail.com

Received: 20-11-2021

Revised: 18-01-2022

Accepted: 24-01-2022

Published: 30-01-2022

ABSTRACT

'Personality' can be defined as the success of the psychological impulse that expresses its full potential in the subjective and objective aspects of one or more, such as subconsciousness, mood, social expression, and the manner in which they deal with individual movement in their modes of action. The symbol of creativity depends on the nature of the work, the nature of the creator, and the consumer's reception of the work. Generally, this work applies not only to literary works but also to all kinds of works. The scope of this creativity expands around the central theme of creativity.

Keywords: Personality, Kannadasan, Pattukkottaiyar, Expression

முன்னுரை

ஆளுமை வகைப்பாடுகளில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் படைப்பாளுமை வகித்துக் கொள்கிறது. இலக்கியப் படைப்பாளுமை என்னும் வகைப்பாடு முழுக்க முழுக்க வாழ்வியலின் எதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற மொழி, கருத்து முதலிய அமைப்புகளில் உள்ள தரத்தினை மதிப்பீடு செய்வதற்கு இந்தப் படைப்பாளிகளின் படைப்பாளுமைக் குறியீடு மிகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கண்ணதாசனும் பட்டுக்கோட்டையாரும் படைப்பாளியாகத் திரையுலகில் தன்னிகரற்று மிளிர்ந்தனர். இவர்களுக்கான இருப்பினை இவர்களுடைய படைப்பாளுமைதான் நிர்ணயித்திருக்கிறது என்றால் மிகையிலலை. இதனை மெய்ப்பிப்பதற்கான சான்றுகள் சிலவற்றை ஒப்பீட்டு நோக்கில் இவ்விருவரின் படைப்பின் வழி ஆராயப்படுகின்றது.

பட்டுக்கோட்டையாரும் கவியரசரும் - இலக்கியப் படைப்பாளுமை

இலக்கியங்கள் வாசகர்களை வாசிக்க வைப்பதற்குக் கவர்ச்சிச் சொற்களையும் கவர்ச்சிப் பொருண்மைகளும் ஆக்குதல் என்பது வணிக ரீதியான இலக்கிய நுகர்வாக மாறிவிடும். அவ்வாறு அமையும் இலக்கியங்கள் வணிகத்திற்கான இடையீட்டுக் கருவிகளாக மாறிவிடுகின்றன. தாம் எடுத்துக்கொண்ட கொள்கைகளிலிருந்து சமூக மறுமலர்ச்சிக்காக இலக்கிய ஆக்கப்பணியில் ஈடுபடும் படைப்பாளிகள்தான் உண்மையில் படைப்பாளுமை வகைகளில் பட்டியலிடப்படுவர். அவர்களின் செறிவான இலக்கியப் படைப்புகளினால் தான் அவ்விலக்கியம் எழுதப்படும் மொழி வளம் பெறுகிறது. ஆங்கில மொழியின் செழுமையாக்கத்திற்குச் சேக்ஷ்பியரின் பங்கு அளப்பரியது. தன்னுடைய ஆக்கங்களில் புதுப்புது கலைச்சொல் பயன்பாடு மற்றும் மக்களுக்கான எளிய சொற்களின் பயன்பாடு, உயரிய வர்ணனைகள்

என்று பலவித உத்திகளைக் கையாண்டு, தன்னுடைய இலக்கியத்தை வளம் மிக்கதாக ஆக்கினார். இவற்றின் மூலம் மேலைநாட்டு ஆங்கில மொழி ஒரு புதுப் பரிணாமத்தை எட்டியது. உலகெங்கும் அந்த மொழி, செல்வாக்கு பெற இது அடிகோலியது. ஆகவே ஒரு படைப்பாளியினுடைய படைப்பாளுமை ஒரு மொழியினுடைய உலகளாவிய வளர்ச்சிக்கும் வழி அமைத்துக் கொடுக்கிறது என்பதனை இங்கு விளங்கிக்கொள்ளல் வேண்டும். பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், கவியரசு கண்ணதாசன் ஆகியோர் தத்தம் இலக்கிய ஆக்கங்களில் தமிழ்மொழிச் செழுமைக்குத் தேவையான பங்களிப்பை வழங்கித் தம்மைப் படைப்பாளுமைகளாக நிரூபித்திருக்கின்றனர் என்பது பல முன்னாய்வுகளின் வழி அறிய முடிகிறது. இவ்விருவரின் படைப்பாளுமைப் பண்பியல்புகளை ஒப்பியல் ஆய்வு முறையமைப்பின் வழி ஆராய்கின்ற பொழுது தமிழ்ச்சூழலில் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளுமைப் பண்புகளை வெளிப்படுத்த இயலும். ஒப்பியல் ஆய்வுகளில் இருவேறுபட்ட சூழல்களை அதாவது மொழி, இன, பண்பாட்டு வழிச் சூழல்களில் அவற்றினுடைய அமைப்பியல் கட்டமைப்பை ஆராயும் நோக்கில் ஒப்பியல் ஆய்வுகள் அமையும். ஆனால் இந்த ஆய்வில் ஒரே மொழியைச் சேர்ந்த ஒரே பண்பாட்டுப் பின்னணியைக் கொண்ட ஒரே தளத்தில் பயணிக்கும் ஒரே காலத்தைச் சார்ந்த இருவேறு கவிஞர்களின் படைப்பாளுமைத் திறன் இங்கே ஒப்பியல் நெறியில் ஆராயப்படுகிறது.

மொழி ஆளுமை

இலக்கியக் கட்டமைப்புகளில் மொழி ஆளுமை பண்பியல்புகள் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. இலக்கியத்தினுடைய பரந்துபட்ட பேசு பொருளுக்கும், அதனுடைய வெற்றிக்கும் கட்டமைப்பு மிகச்சிறந்த இன்றியமையாத பங்களிப்பை வழங்குகிறது. ஒரு படைப்பாளனுடைய ஆற்றல் தான் எடுத்த கருத்தினைச் சொல்லும் முறை அமைப்பில் அமைந்து இருக்கின்றது. அதனை மொழிக்கட்டமைப்பு வழி செயல்படுத்த இயலும். மரபு இலக்கண மொழி அமைப்பு, புதுக்கவிதை மொழி அமைப்பு என்று இன்றுவரை தொடர்கிறது. உரைநடை அமைப்பு என்பது மேலை நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. சிலப்பதிகாரத்தில் இதற்கான கூறுகள் இருப்பினும் உரைநடை இலக்கிய வடிவம் பெரு இயக்கமாக மேலை நாடுகளில் தான் கொடிகட்டிப் பறந்தன. இந்தியாவிலிருந்த காலனியச் சூழலில் பாரதியார், வேதநாயகம் பிள்ளை போன்ற புத்திலக்கிய மறுமலர்ச்சியாளர்கள் இலக்கியங்களில் மேலை நாட்டு இலக்கியங்களைப் புகுத்தினர். மொழிக்கட்டமைப்பின் ஆளுமைக் கோட்பாட்டில் இலக்கியம் வடிக்கும் படைப்பாளர்கள் படைப்புகள் அதிகம் பேசப்படும். அதே வேளையில் பொருண்மை வெளிப்பாட்டின் தன்மையும் மிக முக்கியமானது. பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரமும் கண்ணதாசனும் மொழிச் சூழலியலைத் திறம்படப் புரிந்து மக்களுக்கேற்ற மொழியமைப்பில் ஆக்கங்களைத் தந்தனர்.

சொல்லாட்சி

இலக்கியப் படைப்பின் பயன்பாட்டு வெற்றிக்கு அவ்விலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லாட்சி மிக முக்கியமான கட்டமைப்பாகும். மொழி ஆளுமை என்பதில் சொல்லாட்சிப் பிரயோகமும், சொல் உணர்த்தும் பொருண்மை நிலையின் அக - புறப் பண்பியல்புகளும் இலக்கியத்தில் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியன காரணிகள் (Turning Features) ஆகும். ஆதலினால் தான் சொல்லாட்சியானது இலக்கியங்களில் தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாகிறது.

Owen barfield அவர்கள் சொல்லாட்சி பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார், “முருகியற் சுவை கலந்த கற்பனை எழும் வண்ணமோ அல்லது அக்கற்பனையை எழச் செய்யும் வண்ணமோ, சொற்களின் பொருள் அமைய, அப்பொருளுக்கேற்ற சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து முறைப்படுத்தி அமைப்பதால் விளையும் பயனைச் ‘சொல்லாட்சி’ என்பர் (Subbaih, 2007).

சொல்லாட்சி வகையில் கண்ணதாசனும் பட்டுக்கோடையாரும்

கண்ணதாசனின் திரைப் பாடல்கள் சிலவற்றைக் கண்டு அவர் கால கவிஞர்களும், தமிழறிஞர்கள் சிலரும் அதிசயித்திருக்கின்றனர். அதில் பொது ஈற்று வடிவங்கள் இயைபு நடையில் ஒரு போலக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். 1965 - இல் வெளியான வீர அபிமன்யு திரைப்படத்தில் பின்வரும் பாடலை எழுதியிருக்கிறார்.

“பார்த்தேன் சிரித்தேன் பக்கத்தில் அழைத்தேன்

அன்று உனைத் தேன் என நான் நினைத்தேன்

அந்த மலைத் தேன் இதுவென மலைத்தேன்...

கொடித் தேன் இனி எங்கள் குடித் தேன் என

ஒரு படித்தேன் பார்வையில் குடித்தேன்

துளித் தேன் சிந்தாமல் களித்தேன்...” (Kannadhasan, 2012)

இதில் கண்ணதாசன் பயன்படுத்தியிருக்கும் சொல்லாளுகை தமிழுக்குரிய சிறப்புத்தன்மை வகையைச் சார்ந்தது ஆகும்.

பார்த்தேன்

சிரித்தேன்

அழைத்தேன்

நினைத்தேன்

மலைத்தேன்

குடித்தேன்

களித்தேன்

தேன் (ஏன்) என்னும் தன்மை ஒருமை

வினைமுற்றுகள்

இதில் அனைத்திலும் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதிகளைக் கொண்டே சொற்களைக் கவிதையில் அமைத்திருக்கிறார். வினைமுற்றுகளின் ஈற்று வடிவங்களை (தேன்) ஏன் என்னும் விகுதியில் வினைமுற்றாக்குவதைப் போன்றே தேன் என்னும் சொல்லொப்புமை கொண்ட இனிப்புப் பொருளை இடம்பெறச்செய்து, இருவேறு பொருண்மைகளை ஆண்டிருக்கிறார் கண்ணதாசன்.

மலைத்தேன் என்னும் ஒரு சொல்லிற்கு இருவேறு பொருளை ஒரே பொருண்மையில் கொண்டுள்ள கவிதையைக் கண்ணதாசன் வடித்தது போன்றே கம்பர் பின்வரும் பாடலை அமைத்திருக்கிறார்.

“இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணம்

இனிஇந்த உலகுக் கெல்லாம்

உய்வண்ணம் அன்றி மற்றோர்

துயர்வண்ணம் உறுவது உண்டோ

மைவண்ணத்து அரக்கி போரில்

மழைவண்ணத்து அண்ண லேஉன்

கைவண்ணம் அங்குக் கண்டேன். (Jeevabharathi, 2005)

பட்டுக்கோட்டையார் இத்தகு சொல்பின்வருநிலையை முழுமையாகக் கையாளவில்லை. அதாவது சொல்லாளுகையைக் கற்றோர் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளும் இலக்கிய வழக்கில் சொல்வதைக் காட்டிலும் மக்கள் மொழியில் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருந்தார். அதனால் சொல்பின் வருநிலையை அங்கு மிங்குமாகச் சில இடங்களில் மொழி விளையாட்டாகப் பயன்படுத்தி இருப்பார். இதனைச் சிலேடை

“வேலய்யா - வாடி

வேலய்யா - உன்னை

வேண்டி வந்தேன் - ஒரு

வேலையா(ய்)”

வேலய்யா - வேல் + ஐயா (வேலை உடைய முருகன்)

வேலையா(ய்) - வேலை+(ஆ(ய்) = (வேலையாக)

பட்டுக்கோட்டையார் பயன்படுத்தியிருக்கின்ற இந்த இருசொற்களும் ஒரே ஒலிப்பு முறையைக் கொண்டவையாகும். ஆனால் வேலய்யா என்பது உடைமைப் பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல்லாகவும், வேலையா(ய்) என்பது ஆய் என்னும் உருபேற்ற வினைப்பொருண்மைப் பெயராகவும் இருவேறு பொருண்மைபட வரும் ஒரே ஒலிச்சொல்லை ஆண்டிருக்கிறார். கண்ணதாசனைப் போன்ற சொல்லமைவுகளைக் கல்யாணசுந்தரம், கையாளவில்லை.

பேச்சு வழக்கு நடை ஆளுகை

கவிதையாக்கம் என்பது இலக்கிய நடையில் தான் இருக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. கவிதைக்கானச் சொல்லாட்சிக் குறியீடுகள் பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் அதாவது இயல்பான மக்கள் வழக்கையும் கையாளலாம். இதனைக் கொடுத்தமிழ் வழக்கு என்னும் அமைப்பியலின் கீழ் கொண்டு வரலாம். பொதுமொழி என்னும் செந்தமிழ்நடை இலக்கிய நடையாக இருக்கின்றது. இதன் கட்டுடைப்பு வடிவம் தான் பேச்சுவழக்கு வடிவம். பேச்சு வழக்கின் வடிவங்களைப் பண்பாட்டு வடிவத்தோடு கொடுத்தமிழ் வழக்குகள் பேசப்பட்டன கொடுத்தமிழ் நாடுகள் என்று தமிழ் நிலப்பரப்பில் இருந்தன.

“செந்தமிழ் செர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்

தம்குறிப்பினவே திசைச்சொற்கிளவி”

தொல்காப்பியம் செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரண்டு நிலங்கள்தான் கொடுத்தமிழ் வழக்காக அமைந்தன.

மக்கள் வழக்கு என்பது வெறும் சொல் திரிபு வடிவங்களை உள்ளடக்கிய வடிவம் மட்டுமல்ல. பண்பாட்டுச் சூழலியலைப் பிரதிபலிப்பனவும் ஆகும். நூற்றுக்கணக்கானப் பாடல்களைப் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் இவ்வாறுதான் அமைத்திருக்கிறார்.

சும்மா கெடந்த நெலத்த கொத்திச்

சோம்பலில்லாம நடத்தி...”

“சொல்லுறதைச் சொல்லிபுட்டேன் செய்யுறதைச் செஞ்சிடுங்க

நல்லதுன்னாக் கேட்டுக்குங்க கெட்டதுன்னா விட்டுடுங்க”

“உருளுது பெரளுது உலகம் சுழலுது

ஒடுது ஆடுது கூடுது கொறையுது

உண்மையைத் தெரிஞ்சிக்கிங்க...

இரவும் பகலும் இருட்டுது மெரட்டுது

ஏறுது இறங்குது இடையிலும் மாறுது

எடங்கண்டு நடந்துக்கிங்க”

“ஒடம்பை வளைச்சு நல்லா உழைச்சப்பாரு - அதில்

உனக்கும் உலகத்துக்கும் நன்மை யிருக்கு

உக்கந்திருந்துக் கிட்டுச் சேக்கிற பணத்துக்கு

ஆபத்திருக்கு; அது உனக் கெதுக்கு?” (Jeevabharathi, 2005)

ஆகிய வரிகள் மக்கள் வழக்குச் சாயலில் எழுதப்பட்டு பெறும் வரவேற்பு கிடைக்கப்பட்டவை ஆகும். இந்த அமைப்பொழுங்கைப் பட்டுக்கோட்டையார் திரையிலும் இலக்கிய உலகிலும் கடைசிவரை பெருமளவு கடைபிடித்தார். சந்த ஒழுங்கும் அதுபோன்ற அமையப்பெற்றன. கண்ணதாசனும் பேச்சு வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்த முனைந்து வெற்றி கண்டவர் தான். இருப்பினும் இந்நடையில் வடிக்கப்பெறுவதைக் குறைவான அளவில் தான் பயன்படுத்தினார். இந்த அளவீடும் கண்ணதாசனின் திரைப்படப் பாடல் எண்ணிக்கையை அடிப்படையில் கொண்டதாகும்.

“ஏரு பெருசா... இந்த ஊரு பெருசா... சொல்லடி

நெல்லு பெருசா... பயக சொல்லு பெருசா...

ஊரு பாக்க ஒசந்து விட்டேன்

உலகம் பார்க்க ஒசந்து விட்டேன்

யார் தயவு தேவையினி சொல்லம்மா - உன்

ஆதரவே போதுமடி நெல்லம்மா”

“அஞ்சாறு ரூபாய்க்கு மணிமாலை உன் கழுத்துக்கு பொருத்தமடி

அம்மூரு மீனாட்சி பாத்தாலும் அவ கண்ணுக்கு வருத்தமடி

சின்னாளப்பட்டியிலே கண்டாங்கி எடுத்து என் கையாலே கட்டி விடவா

என் அத்த அவ பெத்த என் சொத்தே

அடி ராக்கம்மா கொத்தோட முத்து தரவோ” (Jeevabharathi, 2005)

கண்ணதாசன் திரைப்படத்திற்கு எழுதிய பாடல் வரிகள் இவை. பேச்சு வழக்கு அல்லது பாமர மக்களின் பேச்சு வழக்கை முன்னிலைப் படுத்தி எழுதியிருக்கிறார். பட்டுக்கோட்டைக் கல்யாணசுந்தரம் - கண்ணதாசன் ஆகியோரின் பேச்சுவழக்கு ஆக்கங்களைக் காணுகையில் பலவாறு சிந்தனைகள் ஒப்பியல் நோக்கில் இடம்பெறுகின்றன.

முடிவுரை

படைப்பாளுமைக் கூறுகளில் மிக முக்கிய பங்குகளாகத் திகழும், சொல்லாட்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கும் அணியியல் சிந்தனைகளும் இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, சொல்பின்வருநிலை அணிநயம், சிலேடை அணி நயம் ஆகியவற்றினைப் பற்றிய இலக்கண மேற்கோள்களும் அதில் சிறப்பிடம் வகித்த கம்பரின் ஒப்புமையாக்கத்தையும் முன்னிலைப்படுத்தி கண்ணதாசன், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆகியோரின் பாடல்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளது. புதுக்கவிதை மரபிற்கேற்ப இவ்விருவரும் எளிமைப்படுத்தி அமைத்திருப்பினும், எளிமையாக்கத்திற்கான உத்தியாகவும் அணியியல் சிந்தனைகளை எடுத்தாண்டுள்ளனர்.

References

- Jeevabharathi, K. (2005) Pattukottaiar Padalkal, Menmai veliyedu, Chennai, India
 Kannadhasan, (2012) Kannadhasan Kavithaikal, Kannadhasan Pathippagam, Chennai, India
 Subbair, A. (2007) Ilakiyathiranaivu, Pava Publication, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License